

A Fővárosi Ítéletábrla a dr. Moskovszky Dolly Edit ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. Bodolai László ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű és az II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. május 5. napján meghozott 33.P.21.783/2016/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A II. rendű alperes által szerkesztett és az I. rendű alperes által kiadott ... internetes portálon 2016. március 17-én „... mindhárom letelepedési kötvény-forgalmazó háttérében felbukkan” címmel cikk jelent meg. A cikk beszámol arról, hogy a letelepedési kötvények forgalmazóival szemben törvényi követelmény, hogy a cégek tulajdonosi háttére áttekinthető legyen. Arról tájékoztat, hogy a ..., amelyhez a ...i és a ... országok tartoznak, egy ...i stróman mögé bújtatott cég. A ... szerint a ... mögött valójában egy ...-...i származású, magyarul is jól beszélő üzletember, felperes neve és a ...i ...eit üzemeltető, hasonló háttérű ... áll.

A felperes keresetében kérte kötelezni az alpereseket az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére:

„2016. március 17. napján az ... online weboldal „Gazdaság” című rovatában „... mindhárom letelepedésikötvény-forgalmazó háttérében felbukkan” címmel megjelent cikkben valótlanul, megalapozatlanul állítottuk, illetve híreszteltük, hogy a ... mögött felperes neve áll. Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes neve nem áll a ... mögött.”

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy az általuk írtak a valóságot tartalmazzák.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek együttes jogosultsággal 38.100 forint perköltséget, valamint a Magyar Állam javára külön felhívásra 36.000 forint fellebbezési illetéket.

Döntését a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) és (2) bekezdésére, 343. § (1) bekezdésére, Magyarország Alaptörvényének (Alaptörvény) IX. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésére, a Sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §, 10. §, 12. § (1) és (2) bekezdéseire alapította, melyeket ítéletében idézett. Szintén idézte a helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának legfőbb szempontjait tartalmazó Polgári Kollégiumi állásfoglalások közül a PK 12. számú állásfoglalás, a PK 13. számú, a PK 14. számú, a PK 15. számú állásfoglalás részleteit, valamint az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozat, a 36/1994. (VI. 24.) AB határozat indokolásának kiemelt részeit.

Megítélése szerint a hivatkozott PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel a cikk, illetve a közlemény teljes tartalmát figyelembe véve kellett megítélnie azt, hogy történt-e valótlan tényállítás, illetőleg azt, hogy a II. rendű alperes a valóságot hamis színben tüntette-e fel. Arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi cikkben megjelentek tényállításnak tekintendők, mivel egyértelműen azt állította a cikk, miszerint felperes neve a ... mögött áll. A PK 14. számú állásfoglalás alapján vizsgálta, hogy a fenti tényállítás megfelel-e a valóságnak.

Mérlegelte az alperes által az internetről kinyomtatott blankettaszerződést, [melynek utolsó oldalán a ... cégnév alatt a felperes szerepel, mint „authorised representative” (meghatalmazott képviselő)], valamint a rendelkezésre bocsátott bizonyítékokat és megállapította, hogy a felperesi kereset nem foghat helyt, mivel az alperes védekezése nagyobb részben helytálló. Indoklása szerint a becsatolt szerződés alapján nem jelenthető ki az, hogy a felperesnek ne lenne köze a ...-hoz, így erre nézve nem kérhet sajtó-helyreigazítást. A blankettaszerződés szerkesztése, illetve az a tény, hogy két nyelven íródott (... és ...), azt erősíti, hogy ez egy kész szerződés. Valószerűtlennek tartotta azt a felperesi védekezést, hogy a felperes nem tudott erről a szerződésről, mivel a felperesi előadás szerint a szerződés a ... egyik alvállalkozójának honlapján található.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az elsőfokú bírósági ítélet megváltoztatását és az alperesek kereseti kérelmének megfelelő marasztalását.

Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul minősítette bizonyítottnak az alperes azon állítását, hogy a ... mögött a felperes állna. A blankettaszerződés szerkesztése és az, hogy két nyelven íródott nem támasztja alá azt a következtetést, miszerint ez egy kész szerződés volt. Hangsúlyozta, hogy egy alá nem írt blankettaszerződés-tervezetről van szó, amely egy harmadik személy honlapján szerepelt. Másrészt nem következtethető az, hogy a felperes vagy a ... megbízásából, egyáltalában tudomása alapján készült ez a blanketta, mivel még az adatok sincsenek kitöltve. Állította, hogy először csak az elsőfokú eljárásban szembesült ezen irattal. Jelezte, hogy megteszi a jogi lépéseket a hamis tervezet internetről való eltávolítása érdekében, egyben utalt arra is, hogy a szerződéstervezetet bárki készíthette.

Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően tudomására jutó bizonyítékként kérte a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéséhez csatolt ... angol nyelvű nyilatkozata és egyszerű magyar nyelvű fordításának figyelembe vételét. Ebben a ... törvényes képviselője úgy nyilatkozott, hogy a felperes nem képviseli a céget és a ...-nak még csak az ...-vel, (akinek a weblapján található a szerződéstervezet) sincsen semmilyen kapcsolata.

Utalt arra, hogy a felperesnek olyannyira nincs információja a ...-ról, hogy még csak az ...-vel való viszony hiányáról sem volt tudomása, alvállalkozókénti minősítése is csak feltevés volt, ha ilyen szerződéstervezeteket tesz fel a honlapjára.

Hangsúlyozta, hogy az alperesek által becsatolt blanketta szerződéstervezetnek nincs bizonyító ereje. A cikk az átlagolvasónak azt a jelentéstartalmat hordozza, hogy a ... a felperesnek pénzt vagy egyéb hasznot hoz. Mivel a kifogásolt közlemény valóságtartalma nem nyert bizonyítást, ezért kérte, hogy a bíróság a helyreigazítási kérelmének adjon helyt.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Kiemelték, hogy a szerződés nem egy word tervezet, hanem egy pdf formátumú, profin kidolgozott szerződés, amelyet tréfából nem tesznek fel a netre.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság döntésével és túlnyomórészt annak indokaival is egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet indokolását annyiban pontosítani szükséges, hogy annak cikkbeli állítása, miszerint a felperes a perbeli cég „mögött áll”, megfogalmazásában tényállítás, de tartalmában valamilyen céghez fűződő kapcsolatból levont következtetés, ami nem egy konkrét cégkapcsolatra vonatkozik.

A PK 12. számú állásfoglalás alapján a cikk egészét figyelembe véve a cikk arról szólt, hogy a perbeli cég háttérében - ...i bejegyzése ellenére - olyan körbe tartozó személyek állnak, ahová a felperes is sorolható. Ebben az összefüggésben a kifogásolt közlés nem meghatározott céges kapcsolatot, tulajdonosi, haszonhúzó minőséget fejez ki, hanem a céghez fűződő valamilyen érdekeltségi vagy közvetett irányítási kapcsolat létre levont következtetés volt. A sajtóhelyreigazítás keretei között a következtetés ténybeli megalapozottsága volt vizsgálható. A PK 14. számú állásfoglalásra figyelemmel ezért a II. rendű alperesnek azt kellett bizonyítania, hogy vannak-e olyan adatok, amiből ilyen jellegű formális, vagy informális céges kapcsolatra okszerűen lehet következtetést levonni.

A fellebbezés lényegében az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelését támadta, a másodfokú bíróság ez alapján azonban az ítélet megváltoztatására nem talált alapot.

Az alperes által csatolt blanketta szerződés kétség kívül nem minősül teljes bizonyító erejű magánokiratnak, így a Pp. 196. § (1) bekezdés szerinti bizonyító erő sem kapcsolódhat hozzá. Az elsőfokú bíróság azonban a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a blankettaszerződést nem ekként, hanem az egyéb bizonyítékokkal és a felek nyilatkozataival együtt értékelte, és következtetése nem volt okszerűtlen ezért annak felülbírálatára sem kerülhetett sor az alábbiakra is figyelemmel.

Az iratok alapján tényként volt megállapítható, hogy a letelepedési kötvények forgalmazásával foglalkozó ... (...) ...i székhelyű. Köztudomású, hogy ebben az országban számos offshore vállalkozás működik. Az sem volt vitatott, hogy a ... foglalkozott az ... nyelvterületen letelepedési kötvények forgalmazásával. Az internetről letöltött, csatolt szerződéses irat alapján megállapítható volt, hogy az egy ...-... nyelvű, részletesen kidolgozott és speciális tárgyú, a letelepedési kötvényre vonatkozó blanketta szerződés vagy annak tervezete. A dokumentumon pedig a felperes neve szerepelt a ... képviselőjeként.

Az is megállapítható volt, hogy az interneten megjelent blanketta a ... neve mellett tartalmazta az ... (...) nevét is, függetlenül attól, hogy a szervezet a ... alvállalkozója volt, vagy nem. A felperes nem állította és nem is merült fel egyéb adat arra, hogy az ... oldalára jogellenes módon, pl. a honlap feltörésével került a dokumentum. A felperes fenti tényekre vonatkozó konkrét és okszerű magyarázata hiányában mindezen körülmények a másodfokú bíróság szerint is alkalmasak voltak annak a következtetésnek a levonására, hogy a blankettához, azon keresztül a letelepedési kötvények értékesítésével foglalkozó ...hoz a felperes köthető, annak háttérében áll, függetlenül a

cég formális irányításától, tulajdonosi szerkezetétől, illetve a felperes céghez való viszonyának pontos meghatározásától.

Az elsőfokú bíróság nem vont le okszerűtlen következtetést azzal sem, hogy a felperes általánosságban előadott magyarázatát és kifogásait (nem tudott a szerződésről; bárki feltehetette a szöveget és a nevét; megteszi a jogi lépéseket a szerződés eltávolítására; bizonyítóerő hiánya), nem találta meggyőzőnek. A blanketta, amelyen szerepelt a ... név, tartalmában kellően kidolgozott, és tárgyában speciális, kifejezetten a letelepedési kötvények magyarországi értékesítésére vonatkozott. Nem volt ezért ügydöntő jelentősége annak sem, ha ez a blanketta esetleg csak egy terv volt, vagy egy másik változat volt végleges.

A felperes által csatolt bizonyíték a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján értékelhető volt a másodfokú eljárásban. Ugyanakkor nem az volt a cikk állítása, hogy a ... ügyvezetője a felperes lenne, éppen arról szólt, hogy ...i bejegyzés, és a bejegyzett ügyvezető ellenére más áll a háttérben. Még a ...i ügyvezető nyilatkozata sem alkalmas a bizonyítékok felülmérlegelésére az arra vonatkozó konkrét felperesi előadás, hitelt érdemlő magyarázat hiányában, hogy ki, milyen érdekből, vagy okból tüntethette fel ügyvezetőként a felperest a tudta nélkül, éppen egy, a ... számára készülő blankettán, és miért használja a honlap éppen a ... nevét.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszabályoknak megfelelő ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, utalva annak a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján a fentiek figyelembe vétele mellett túlnyomórészt helyes indokaira is.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely az I. rendű alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A le nem rótt fellebbezési illetékekről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. szeptember 30.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró